

med alle sine talenter ville være i stand til at foretage nogen form for kontrol i det udvalg.

Jeg forsikrer hr. Frank Aaen: Det vil ikke have nogen som helst nytte, at hr. Frank Aaen kom til at sidde der, for beføjelserne er så få, man er så afhængig af det, man får at vide fra regeringen, det er så styret af regeringen, af ministrene, af efterretningsvæsenet, at man ikke har en kina-mands chance for at gå ind og foretage en reel kontrol.

Så er det rigtigt, at det er en lidt usædvanlig konstruktion, som vi foreslår her, også i forhold til nogle retsprincipper – det er jeg med på – men det er altså også en usædvanlig ting, vi har med at gøre, når vi har noget at gøre med efterretningstjenester.

Kl. 16.30

Der bliver sagt, at det er en sag for alle mulige andre professionelt at gå rundt og rejse sager. Jamen problemet er jo, at de ikke kender til sagerne. De andre, man taler om, kender jo ikke til de her eventuelle lovovertrædelser, fordi det foregår i hemmelighed.

Hele pointen i det her er jo netop, at man har et parlamentarisk Kontroludvalg, der får lov til at stikke snuden ned i nogle meget, meget hemmelige ting under fuld fortrolighed, hvor de ikke må gå ud til offentligheden med noget som helst, hvor der er strenge straffelovsbestemmelser, hvis man gør det, men hvor så vi siger her: O.k., den fortrolighed skal være der, men hvis der så er klare lovovertrædelser og regeringen ikke vil gøre noget ved det, så skal udvalget have lov til at kunne rejse sager ved domstolen desangående. Der er ingen andre, der gør det i givet fald.

Så kan man sige: Det skal ministrene gøre. Jamen vi har ikke tillid til ministrene i det her. Det har vi simpelt hen ikke. Det er en præmis for det her. Jeg mener, hvis vi havde det, kunne det være ligegyldigt. Hvorfor skulle man så også have det parlamentariske Kontroludvalg? Det kunne bare være justitsministeren eller forsvarsministeren, der tog sig af det. Det kunne jo bare være chefen for FE eller PET, der selv foretog det. Hvorfor have nogen kontrol overhovedet? Så meget tillid kan man da godt have. O.k., hvis hr. Espersen har det.

Det gamle antibureaukratiske parti, som Dansk Folkeparti udspringer af, havde ikke den tillid til statsmagten, kan jeg huske i hvert fald, men tiderne ændrer sig. Tiderne ændrer sig, det ved jeg godt. Men jeg kan forsikre hr. Espersen om, at vi ikke har tillid til statsmagten i det her.

Det er jo derfor, vi foreslår, at folkevalgte politikere, Folketinget, skal ind og have flere kontrolbeføjelser.

Det er en vanskelig sag, og det er jo ikke sådan, som hr. Søren Espersen siger, at det betyder, at vi ikke længere kan have nogen efterretningstjeneste. Selvfølgelig kan vi da det. I Norge har man en meget mere vidtgående kontrol, end vi har i Danmark. De har da et efterretningsvæsen. Og der vil være fuld fortrolig vedrørende de her ting og strenge straffe, hvis man overtræder det.

Men så er det, vi siger: Så skal man også have nogle kompetencer som modydelse, for det er noget for noget, som statsministeren siger. O.k., fuld fortrolighed, men hvis man falder over noget, så skal man kunne have en sikkerhed for, at det kan komme til en politimæssig efterforskning. Det har man ikke i dag.

Man har ingen muligheder i dag overhovedet for at forfølge de her ting. Man kan ikke engang sige noget til offentligheden, man kan ikke sige noget til sin partileder, hvis det ikke er formanden selv, der sidder der. Man kan ikke sige noget til sin folketingsgruppe, man kan ikke engang sige noget til sin kone! Ikke engang hende kan man sige noget til. Så kan man blive strafforfulgt for det.

Så det vil sige, at der er meget, meget strenge fortrolighedsbestemmelser, og det foreslår vi ikke ændret ved det her. Overhovedet ikke. Men hvis man falder over noget, der er kriminelt, noget, man mener der skal efterforskes, så har man den mulighed.

Det er utraditionelt, men vi kan ikke se andre muligheder, hvis det overhovedet skal have mening, at man tager udgangspunkt i, at det er det nuværende Kontroludvalgs beføjelser, der skal forstærkes.

Så kunne man jo selvfølgelig – det er rigtigt – gøre som i Norge, hvor man har nogle folk uden for parlamentet, hvor man har man et system, hvor parlamentet, om jeg så må sige, nedsætter en gruppe politikere, men som ikke sidder i det norske Storting, som så arbejder halvprofessionelt med det, har sekretariatsbistand under fuld fortrolighed. Det er også en mulighed.

Men vi synes, det har været mere enkelt at tage udgangspunkt i det nuværende Kontroludvalg og så give det nogle flere beføjelser. Og i og med at der er tale om en kontrol med hemmelige tjenester, med ting, der foregår i hemmelighed, så er man altså nødt til at være lidt utraditionel med hensyn til de beføjelser, det udvalg